

Bunraku op een kakemono

De Japanse *rolschildering* die op het pastichetheater wordt afgebeeld, is karakteristiek voor een Ukiyo-e-schildering en toont de plezierige kanten van het uitgaansleven. Deze *kakemono* – met een afbeelding van een *poppenspeelster* met een *Bunraku-pop* – werd geschilderd door Tsukioka Sessai (1749-1839).

Japanse huiskamer

Al naargelang het jaargetijde hangt men in een speciale nis in de Japanse huiskamer een kakemono met een afbeelding die verwijst naar het seizoen. De kakemono is niet alleen een esthetisch object maar ook een gebruiksvoorwerp. Is men in afwachting van een speciale gast, dan wordt er een thema gekozen dat bij deze welkome bezoeker past.

Subtiel strikje

De kakemono is bevestigd tussen twee stokken. De boven- en onderkant van de kakemono zijn versierd met kleurrijk brokaat, damast en zijde. Ongerold en dichtgeknoopt met een subtiel Japans strikje, past het geheel precies in een houten kistje. Wachtend op weer een nieuwe genodigde.

Een onschuldige maagd

Bunraku is traditioneel *Japans poppenspel* waarbij doorgaans drie personen nodig zijn om één pop te manipuleren. Zij zijn zichtbaar aanwezig op het toneel. De bespelers van de figuren zijn geheel in het zwart gehuld. Van de speler die het hoofd van de poppen bedient, is het gelaat zichtbaar. Het hoofd van zijn assistenten is bedekt met een zwarte, gazen kap. Het gezicht van een Bunraku-figuur kan door een inwendig mechanisme van uitdrukking veranderen. Wenkbrauwen kunnen worden gefronst en een onschuldige maagd krijgt opeens een duivelse grijns.

Ook de vingers kunnen afzonderlijk worden bewogen. De voorstelling wordt begeleid door een *joruri* (zanger/voordrachtskunstenaar) en een bespeler van een *shamisen* (driesnarige luit).